

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ МОВЛЕННЕВОГО ІМІДЖУ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ

Актуальність дослідження з формування вмінь і навичок виразного читання в майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів визначається насамперед переорієнтацією змістового аспекту вищої освіти в Україні, в Росії та країнах Євросоюзу. Як засвідчує практика, випускники вищих навчальних закладів не завжди виявляються готовими до працевлаштування та самопрезентації на ринку праці. Багаторічний досвід викладання різних мовних курсів ("Риторика", "Культура мовлення та виразне читання", "Методика організації художньо-мовленнєвої діяльності дітей у дошкільних навчальних закладах" на дошкільних факультетах дозволяє стверджувати про недостатню сформованість у студентів дошкільних факультетів комунікативних умінь і навичок, адекватних обраному фахові.

Система освіти вищої школи України поступово налаштовується на формування професійного іміджу випускників. Проте й досі відсутні чіткі технології розвитку мовленнєвого іміджу майбутніх вихователів. Імідж, на думку багатьох дослідників (Н.В.Кузьміна, А.А.Реан, В.М.Шепель та ін.), виступає як необхідний компонент професійної компетентності спеціалістів. Мовленнєвий імідж визначається в педагогічних джерелах як "цілеспрямована презентація певних особистісних характеристик та вираження професійних якостей адресату спілкування (індивідуальний, груповий, масовий) в умовах ділової або масової комунікації мовними засобами" [7: 14]. Передумови формування мовленнєвого іміджу в системі вищої освіти такі: теоретичний рівень - підхід до професійного іміджу, як до професійної якості, розуміння парадигмальної приналежності до професії; технологічний рівень – осмислення технологічного простору імідж - освіти; методичний рівень – наявність розробок з розвитку комунікативних умінь, що застосовуються в системі професійної освіти різного ступеня; практичний рівень – педагогічний досвід мовних дисциплін, що викладаються у вищій школі, проведення комунікативних тренінгів у системі підвищення кваліфікації спеціалістів [7: 16].

Формування мовленнєвого іміджу, на думку В.Г.Орешкіна, забезпечує професійне самовизначення майбутнього фахівця: самоусвідомлення у виборі професії; добір засобів професійної мовленнєвої діяльності; розвиток мовленнєвих навичок та виразних мовленнєвих умінь [7:22]. Отже мовленнєвий імідж є складовою портретної характеристики конкурентоспроможного випускника дошкільного факультету, майбутнього вихователя.

На основі наукового аналізу дефініцій "особистість", "професія", "конкурентоспроможний учитель" Н.В.Кічук висуває припущення, щодо наявності тісного взаємозв'язку їх змістової лінії. Підготовка конкурентоспроможного фахівця, як на думку вченої, потребує застосування принципово нових педагогічних та психологічних технологій, пов'язаних з процесом саморегуляції особистості. Структурними компонентами саморегуляції виступають мотиваційні, операційні та функціональні компоненти. Основним завданням вищої школи, за Н.В.Кічук, є намагання виробити здатність до саморегуляції навчально-виховного процесу особистості [5].

Одним із засобів, що мають на меті вироблення навичок саморегуляції в системі вищої школи є тренінги. Дотримуючись логіки викладу матеріалу, вбачаємо за необхідне з'ясувати сутність дефенції "тренінг". За психологічним словником тренінг - від англ.(train – тренувати, тренуватися) становить прикладну галузь соціальної психології, що являє сукупність групових методів формування умінь і навичок самопізнання, спілкування та взаємодії людей в колективі. Тренінг застосовується для вироблення специфічних комунікативних навичок у представників професій, що передбачають інтенсивне контактування з іншими людьми" [6:362]. Словник іншомовних слів витлумачує поняття "тренінг" як " спеціальний тренувальний режим, тренування" [9: 506].

Словник основних термінів та понять риторики визначає тренування оратора як " важливу складову професійного навчання промовця, завдання якого полягає у формуванні відповідних навичок і вмінь та здійснюється шляхом цілеспрямованого вправлення на основі відповідних риторичних психологічних та методичних рекомендацій" [8: 224]. Тренінг визначається як "особливий різновид активних групових форм навчання" (Дербеньова А.Г., Кунцевська А.В.) [1:72]; "виховання, навчання, підготовка, тренування. Груповий тренінг виходить за ці межі і використовується в найширшому розумінні, з метою розвитку, психокоригування, навчання й діагностики" (Турішева Л.В.) [10:7]. У психотерапії тренінг визначається як сукупність психотерапевтичних, психокорекційних навчальних методів, спрямованих на розвиток навичок самопізнання та саморегуляції, спілкування, комунікативних та професійних умінь.

У наш час існує низка протиріч у визначенні поняття "тренінг". У найбільш широкому контексті "тренінг" використовують для позначення різноманітних за змістом форм групової психологічної допомоги. Визначаючи "психологічний тренінг" як "традиційні методи групової психотерапії та психокорекції" [2: 13], І.В.Вачков пропонує шукати витоки тренінгу в психотерапії. За Т.В.Зайцевою, тренінг передбачає використання активних групових методів практичної психології для роботи зі здоровими людьми та має на меті розвиток, удосконалення якостей, що необхідні для покращення професійної діяльності [4]. Термін "тренінг, за Ю.Н.Ємельяновим, має використовуватись для позначення "методів розвитку здібностей до навчання чи оволодіння певним складним видом діяльності, зокрема спілкуванням" [3:144].

Єдиної класифікації тренінгів досьогодні не існує. Виокремлюються тренінги спрямовані на розвиток навичок саморегуляції (аутогенне тренування), комунікативні тренінги (переважно групові варіанти соціально-психологічного характеру спрямовані на формування та вдосконалення загальної комунікативної готовності особистості тощо), тренінги, що стимулюють особистісне зростання тощо.

Отже, підсумовуючи вищесказане ми дійшли висновку, що тренінг має за мету закріплення знань з певної галузі, багаторазове вправлення та тренування у виробленні певних, конкретних умінь і навичок. Дотично до концепції нашого дослідження з'ясуємо сутність поняття комунікативний тренінг. Комунікативний тренінг передбачає вироблення, вдосконалення і закріплення комунікативних умінь і навичок, необхідних для оволодіння мистецтвом виразного читання та розповідання.

Експериментальна робота передбачала розробку низки комунікативних тренінгів, що мали за мету формування, закріплення і вдосконалення вмінь і навичок виразного читання в студентів дошкільних факультетів педагогічних університетів. Наведемо приклад комунікативного тренінгу, що застосовувався нами під час експериментальної роботи.

Тренінг із формування комунікативних умінь і навичок

Завдання тренінгу: розширення можливостей встановлення контакту в різних ситуаціях спілкування; відпрацювання навичок розуміння інших людей, себе, а також взаємин між людьми; опанування навичок ефективного слухання; активізація процесу самопізнання та самоактуалізації; розширення діапазону творчих здібностей.

Заняття 1. Знайомство.

На початку заняття можна провести самооцінку комунікативних навичок і вмінь кожного з учасників тренінгу. Ведучий малює на дошці (або вивішує заздалегідь підготовлений малюнок) "сходинок комунікативної майстерності". Лівий бік цих сходиночок – майстер комунікації, правий – рівень майстерності. Завдання знайти своє місце на цій схемі та посісти певне місце на ній (стати ліворуч або праворуч від малюнка) відповідно до власних уявлень про самого себе. Наприкінці заняття можна повторити цю процедуру з різними рівнями додаткових завдань (наприклад кожному з учасників проранжувати решту учасників за рівнем комунікативних здібностей на початку заняття і після його проведення).

Наступний крок – інформаційне повідомлення ведучого про невербальні канали комунікації:

- очі та контакт за допомогою погляду;
- обличчя та експресія обличчя;
- жести;
- пози;
- тактильні відчуття (доторкання);
- дистанція під час спілкування.

Успішність заняття визначається мотивацією навчання ефективного спілкування. Вироблення мотивації може відбуватися за допомогою різноманітних завдань: проведення рольової гри за професійною значущою темою; проведення групової дискусії з наступним обговоренням її відеозапису; програвання особистих проблем у спілкуванні, яке запропоноване учасниками.

Вправа "Візуальне відчуття"

Призначення: удосконалення навичок сприйняття та уявлення одним одним.

Учасники сідають у коло. Ведучий просить, щоб кожний уважно подивився на обличчя інших учасників упродовж 2-3 хвилин. Потім учасники заплющують очі та намагаються уявити обличчя решти членів групи. Кожному з учасників протягом 1-2 хвилин необхідно фіксувати в пам'яті обличчя, яке вдалося уявити найкраще. Після виконання вправи група розповідає про свої відчуття і повторює вправу. Завдання — кожний з учасників повинен намагатися уявити якомога більшу кількість обличчя партнерів по групі.

Вправа "Крізь скло"

Призначення: формування взаєморозуміння партнерів зі спілкування на невербальному рівні.

Один з учасників загадує певний текст, записуючи його на папері, але передає його немовби крізь скло, тобто за допомогою міміки та жестів. Решта гравців розповідають про те, що вони зрозуміли. Ступінь збігання тексту, який було відтворено більшістю гравців, і тексту, записаного одним із учасників, свідчить про вміння встановлювати контакт.

Вправа "Дискусія"

Призначення: формування паралінгвістичних навичок спілкування; удосконалення взаєморозуміння партнерів зі спілкування на невербальному рівні.

Учасники тренінгу об'єднуються в групи по троє. У кожній трійці розподіляються обов'язки. Один з учасників грає роль "глухого та німого": він НІЧОГО не чує, не може говорити, але в його розпорядженні — зір, жести, пантоміміка; другий учасник грає роль "глухого": він може розмовляти та бачити, але не може жестикулювати; третій учасник — "сліпий та німий": він здатний тільки чути й показувати. Усій трійці гравців пропонується завдання — наприклад, домовитися про час, місце та мету зустрічі, не порушуючи умов виконання своєї ролі. На вправу відводиться 16 хвилин.

Вправа "Так"

Призначення: удосконалення навичок емпатії та рефлексії.

Група об'єднується в пари. Один з учасників вимовляє фразу, яка передає його стан, настрій "бо відчуття. Після чого другий учасник повинен ставити першому запитання, для того щоб уточнити або з'ясувати деталі та подробиці. Наприклад: "Дивно, але я помітив (-ла), що коли я перебуваю в такому стані, то колір мого одягу стає однаковим". Вправа вважається виконаною, якщо у відповідь на розпитування другий учасник отримує три позитивні відповіді "так".

Вправа "Передавання руху по колу"

Призначення: удосконалення навичок координації та взаємодії на психомоторному рівні; розвиток уяви та емпатії.

Усі учасники сідають у коло. Один із учасників групи починає дію з уявним предметом так, щоб цю дію можна було продовжити. Сусід цього учасника по колу повторює його дії та продовжує їх. У такий спосіб уявний предмет "обходить" коло учасників і повертається до першого гравця. Той називає предмет, який він передавав, і кожний із учасників також називає, у свою чергу, який предмет передавав саме він. Після обговорення вправу повторюють ще раз.

Заняття 2. Техніка активного слухання

Численні дослідження свідчать про те, що успіх людини, яка працює у сфері постійного спілкування, на 80% залежить від її комунікативної компетентності. Невміння спілкуватися з довоколишніми може стати однією з вирішальних причин звільнення або неприйняття на роботу. Статистика свідчить, що семеро з десяти звільнених працівників залишають свою посаду не через те, що не впоралися зі своїми обов'язками, а через конфлікти зі співробітниками та керівниками; також восьмеро людей із десяти не проходять попередньої співбесіди з роботодавцями під час прийняття на роботу через відсутність у потенційних працівників навичок ефективного спілкування.

Непродуктивність у спілкуванні може бути пов'язана як із відсутністю цього вміння, так і з труднощами під час його практичної реалізації (утома, неуважність, умови діяльності, особливості ситуації тощо).

На підтвердження викладеного вище ведучий тренінгу аргументовано апелює до тих випадків, коли учасники дискусії

не звертали уваги на висловлювання решти учасників тренінгу або викривляли предметні позиції, відтворюючи розмову по пам'яті. Можна також послатися на приклади, наведені в книгах Д. Карнегі та І. Атватера, про те, як важливо бути уважним слухачем.

Інструкція. Ведучий звертається до учасників тренінгу: "До Вашої уваги пропонується методика з визначення ступеня вираженості вміння слухати іншу людину. Перед Вами — 16 запитань, на кожне з яких Ви повинні відповісти ствердженням "так" або "ні". Слід пам'ятати про те, що немає "правильних" або "неправильних" відповідей, оскільки всі люди різні і кожний висловлює власну думку. Головне: відповідати бажано відверто, не намагайтеся створити про себе гарне враження, відповіді повинні бути чесними, тому вільно та щиро висловлюйте свою думку. У цьому разі Ви зможете краще пізнати самих себе. Дякуємо Вам!".

№з/п	Питання	Варіанти відповідей	
		"так"	"ні"
1	Чи чекаєте Ви терпляче, коли інший припинить говорити й надасть Вам можливість висловитися?		
2	Чи поспішаєте Ви прийняти рішення до того, як зрозумієте суть проблеми?		
3	Чи слухаєте Ви лише те, що Вам подобається?		
4	Чи заважають Вам слухати співрозмовника власні емоції?		
5	Чи відволікаєтеся Ви, коли співрозмовник викладає свої думки?		
6	Чи запам'ятовуєте Ви замість основних моментів бесіди якісь несуттєві?		
7	Чи заважають Вам слухати упередження?		
8	Чи припиняєте Ви слухати співрозмовника, якщо з'являються труднощі в розумінні його думки?		
9	Чи займаєте Ви негативну позицію щодо того, хто до Вас звертається?		
10	Чи завжди Ви слухаєте співрозмовника?		
11	Чи ставите Ви себе на місце співрозмовника, щоб зрозуміти, що примусило його говорити саме так?		
12	Чи враховуєте Ви той факт, що у Вас зі співрозмовником можуть бути різні предмети обговорення?		
13	Чи припускаєте Ви, що у Вас та у Вашого співрозмовника може бути різне розуміння значення слів, які Ви використовуєте під час розмови?		
14	Чи намагаєтеся Ви з'ясувати, що спричинило суперечку: різні точки зору, постановка питання тощо?		

Опрацювання результатів: підраховується кількість позитивних відповідей.

Інтерпретація результатів:

- 6 балів і нижче свідчать про низький ступінь вираженості вміння слухати інших, про спрямованість під час спілкування на себе (тобто задоволення своїх домагань незалежно від інтересів партнера по спілкуванню). Знижена чутливість щодо оцінювання поточної ситуації: коли — мовчати та слухати, а коли — говорити. Необхідно формувати навички ефективного слухання;

- від 7 до 10 балів — середній ступінь вираженості вміння слухати співрозмовника. Це вміння швидше виявляється ситуативно й залежить від особистісної значущості (зацікавленості в отриманні) інформації, яка Вам надходить від співрозмовника. Виникає потреба в удосконаленні навичок і прийомів активного слухання;

- 10 балів і вище свідчать про вочевидь виражене вміння слухати інших незалежно від особистісної значущості інформації, яку отримуєте від співрозмовника. Така людина є ефективним працівником (якщо її діяльність ґрунтується здебільшого на спілкуванні з людьми).

Вправа "Найnudніша розповідь"

Учасники об'єднуються в пари й вирішують, хто говоритиме, а хто — слухатиме. Потім ведучий повідомляє, що завданням "слухачів" буде уважне вислуховування упродовж 2—3 хвилин "дуже nudної розповіді". Потім ведучий відкликає убік майбутніх "оповідачів", нібито для того, щоб проінструктувати їх, як зробити розповідь "дуже nudною". Насправді роз'яснює (так, щоб "слухачі" не чули цього), що суть не в ступені nudності розповіді, а в тому, щоб "оповідач" фіксував типові реакції "слухачів". Для цього "оповідачеві" рекомендується після хвилиного мовлення зробити в зручний момент паузу і продовжити розповідь після отримання якої-небудь реакції слухачів (кивок, жест, слова тощо). Якщо упродовж 7-10 секунд виражена реакція відсутня, слід продовжити розповідь упродовж ще однієї хвилини, знову зупинитися і запам'ятати наступну реакцію "слухача". На цьому вправа припиняється.

Наприкінці всім членам групи повідомляється справжній зміст інструкції та мета вправи. "Оповідачів" просять запам'ятати зміст реакції "слухачів" (класифікувавши видиму відсутність реакцій як "глухе мовчання" — про це див. далі). Ведучий наводить перелік найтипівіших прийомів слухання, називаючи їх, і надаючи необхідні пояснення.

Типові прийоми слухання: 1) мовчання (очевидна відсутність реакції); 2) угу-підтакування ("угу", "еґе", "так-так", "ну", кивання підборіддям та ін.); 3) луна (повторювання останніх слів співрозмовника); 4) дзеркало (повторювання останньої фрази зі змінюванням послідовності слів); 5) парафраз (передавання змісту висловлювання партнера іншими словами); 6) спонування (вигуки та інші висловлювання, що спонукують співрозмовника продовжити перерване мовлення: "Ну і...", "То й що далі?", "Давай-давай" та ін.); 7) уточнювальні запитання (запитання на зразок: "Що ти мав на увазі, коли казав "евристичний"?"); 8) навідні запитання (запитання на зразок: "Що?", "Де?", "Коли", "Чому?", "Навіщо?", що розширюють сферу оповіді того, хто говорить; нерідко такі запитання, по суті, відволікають від лінії оповідання, що її намітив оповідач); 9) оцінювання, поради; 10) продовження (коли слухач перериває мовлення оповідача й намагається завершити фразу, яку той розпочав, тобто "підказує слова"); 11) емоції (реакції на зразок: "Ух", "Ах", "Чудово", "Та ти що?!", а також сміх, непорушний вираз обличчя тощо);

Після ознайомлення з переліком ведучий пропонує "оповідачам" описати реакції "слухачів", які вони спостерігали, і класифікувати ці реакції за запропонованим переліком. У такий спосіб виявляють реакції, які найчастіше використовувались, і обговорюють їх позитивні та негативні сторони в ситуаціях; спілкування. У контексті заняття є сенс навести тритактну 1 схему вислуховування ("підтримка — розуміння — коментування") й обговорити доцільність тих або

інших реакцій на різних етапах вислуховування.

№ з/п	Назва такту	Головна мета	Допільні реакції
1	Підтримка	Надати можливість тому, хто говорить, висловити свою позицію	Мовчання, угу-підтакування, луна, емоційний супровід
2	Розуміння	Упевнитись, що Ви адекватно зрозуміли співрозмовника	Уточнювальні запитання, парафраз
3	Коментування	Висловлювання власного погляду	Оцінювання, поради, коментарі

Вправа "Суперечка за присутності свідка"

Учасники тренінгу об'єднуються в трійки. Один із членів трійки виконує роль "спостерігача-контролера". Його завдання — стежити за тим, щоб учасники суперечки здійснювали підтримку висловлювань партнерів, не пропускали другого такту ("розуміння") і під час парафраза використовували "інші слова", тобто він виконує ті самі функції, що й ведучий у попередній вправі. Двоє інших членів трійки попередньо вирішують, яку з альтернативних позицій вони посідають, розпочинають суперечку на обрану ними тему, дотримуючись тритактної схеми ведення діалогу. Під час виконання вправи учасники міняються ролями, тобто роль "спостерігача-контролера" по черзі виконують усі члені трійки. На вправу відводиться 15 хвилин. Після завершення вправи відбувається загальне обговорення. Орієнтовні запитання для обговорення: "Які труднощі у використанні схеми спіткали Вас під час розмови?" "Чи траплялися випадки, коли після парафраза відбувалось уточнення позиції?" "Хто з партнерів не зрозумів іншого: той, хто говорив, чи той, хто слухав?"

Вправа "Карусель"

Призначення: формування навичок швидкого реагування під час вступу в контакти з іншими людьми; розвиток емпатії та рефлексії в процесі навчання. Під час виконання вправи здійснюється низка зустрічей між учасниками тренінгу, причому щоразу з новою людиною. Завдання: легко розпочати контакт, підтримати розмову та розпрощатися.

Учасники тренінгу утворюють два кола — внутрішнє (нерухоме) та зовнішнє (рухоме) — за принципом каруселі обличчям один до одного.

Орієнтовні ситуації: "Перед Вами — людина, яку Ви добре знаєте, але тривалий час не бачили. Ви радієте цій зустрічі..." "Перед Вами — незнайома людина. Познайомтеся з нею..." "Перед Вами — маленька дитина, яку щось злякало. Підійдіть до неї та заспокойте..." "Після тривалої розлуки Ви зустрічаєте коханого (кохану). Ви дуже раді зустрічі..." На встановлення контакту й проведення розмови відводиться 3-4 хвилини. Потім ведучий дає сигнал і учасники тренінгу пересуваються до іншого учасника.

Заняття 3. Завершальне заняття

Вправа "Остання зустріч"

Призначення: удосконалення комунікативної культури.

Інструкція. Ведучий звертається до учасників тренінгу: "Уявіть, що наші з вами заняття вже завершилися, і ви розлучаєтеся. Чи все ви встигли сказати одне одному?. Можливо, хтось забув поділитися із групою своїми переживаннями? Або серед вас є людина, думку якої про себе ви обов'язково хотіли б дізнатися? Або у вас виникло бажання подякувати комусь? Зробіть це тут і тепер".

Підбиття підсумків роботи групи.

Ведучий є присутнім під час підбиття підсумків роботи групи, але залишається, так би мовити, "поза колом". Учасники групи обговорюють, що, на їхню думку, кожному з них допомагає в спілкуванні, а що — заважає. Називають тільки ті якості, які виявилися під час роботи в групі. Не слід називати такі якості, які не можна змінити (природні, фізіологічні тощо). Підбиття підсумків і є тим надбанням, який кожний із учасників тренінгу забирає із собою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адміністратору школи. Тренінги з розвитку комунікативності вчителів / уклад. А.Г.Дербеньова, А.В. Кунцевська. – Х.: Вид група "Основа", 2009. -191 с.
2. *Вачков И.В.* Основы технологии группового тренинга / И.В. Вачков. – М., 1999.
3. *Емельянов Ю.Н.* Активное социально-психологическое обучение / Ю.Н.Емельянов. – Л., 1985.
4. *Зайцева Т.В.* Теория психологического тренинга. Психологический тренинг как инструментальное действие / Т.В.Зайцева. – СПб. : Речь; М. : Смысл, 2002.
5. *Кічук Н.В.* Деякі аспекти проблеми підготовки у вищій школі конкурентоспроможного вчителя с.58-60 / Н.В.Кічук // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції "Якість вищої освіти та проблеми підготовки фахівців у вищій школі", 22-23 жовт. 2009 р. – Одеса : Букаєв В.В., 2009. – 122 с.
6. Краткий психологический словарь / [ред. А.В.Петровский]. – М. : Политиздат, 1985. – 431 с.
7. *Орешкин В.Г.* Формирование речевого имиджа в системе профессиональной подготовки специалиста (на примере профессий типа "человек-человек") : автореф. дис. ... канд. пед. н. / В.Г. Орешкин. – СПб., 2006. – 23 с.
8. *Сагач Г.М.* Словник основних термінів та понять риторики/ Г.М.Сагач. – К. : МАУП, 2006. – 280 с.
9. Словарь иностранных слов. – М. : Рус. Яз., 1986. – 608 с.
10. *Туріщева Л.В.* Психологічні тренінги для школярів / Л.В. Туріщева. – Х. : Вид. Група "Основа", 2009. – 124 с.

Подано до редакції 23.09.09

РЕЗЮМЕ

Розглядаються питання застосування новітніх психологічних технологій у процесі мовленнєвої підготовки майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. Аналізується сутність поняття "тренінг", подано історичний аспект виникнення тренінгу, як психологічної технології. Описано сутність мовленнєвого тренінгу, який є складовою у

формуванні мовленнєвого іміджу майбутніх вихователів.

Ключові слова: психологічна технологія, тренінг, мовленнєвий тренінг, мовленнєвий імідж, професійна підготовка, вихователь.

Ю.А. Руденко
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СОВРЕМЕННЫХ ПСИХОЛОГИЧЕСКИХ ТЕХНОЛОГИЙ В ФОРМИРОВАНИИ РЕЧЕВОГО ИМИДЖА БУДУЩИХ ВОСПИТАТЕЛЕЙ

РЕЗЮМЕ

В статье рассматриваются вопросы использования новых психологических технологий в процессе речевой подготовки будущих воспитателей дошкольных учреждений. Автор анализируется суть понятия "Тренинг", дан исторический аспект возникновения тренинга, как психологической технологии. В статье описана суть речевого тренинга, который является составляющей при формировании речевого имиджа будущих воспитателей.

Ключевые слова: психологическая технология, тренинг, речевой тренинг, речевого имидж, профессиональная подготовка, воспитатель.

Yu.O. Rudenko
USING MODERN PSYCHOLOGICAL TECHNOLOGIES IN FORMATION OF FUTURE TEACHERS' SPEECH IMAGE

SUMMARY

The article analyzes some issues on using new psychological technologies during speech training of future teachers of pre-school establishments. The author analyzes the essence of the concept "training"; suggests a historical aspect of appearance of training as a psychological technology. The article describes the essence of speech training as a component in formation of future teachers' speech image.

Keywords: psychological technology, training, speech training, speech image, professional training, teacher.
